

Eliška Vojtěšková
12 let

Pokračování Milanova příběhu

Milan jde ve středu, tak jako každé ráno, do ředitelny své školy. Stoupá vzhůru po schodech a najednou před sebou vidí známé fotografie. Na nástěnce spatří obrázky ze svého dětství. Zarazí se a pomalu si je prohlíží. Hlavou mu běží otázky: „Kde se tady vzaly? Kdo je sem dal? Jak se k nim dostal?“ Nejdříve jím projela vlna zlosti a rozhořčení: „To jim nedaruju. Tohle si přece nemohou dovolit! To se tedy těšte, to vám jen tak neprojde!“ šeptá si pro sebe.

V první chvíli chtěl všechny fotky sundat a odnést si je s sebou. Po krátkém přemýšlení ho ale napadlo jiné řešení. Včera odpoledne měla třída 8.B seminář z přírodopisu. Odcházeli ze školy jako poslední, po tom už byla škola zamknuta. Na nástěnku to tedy musel dát některý z žáků této třídy. Milan se podíval na svůj rozvrh a zjistil, že dnes u osmáků učí český jazyk. Téma hodiny mu bylo jasné: „Moje dětství“.

Už při příchodu do třídy si Milan všiml zvědavých pohledů. Kluci i holky na sebe začali mrkat a pochichtávat se. „Pane řediteli, máte doma ještě ten úžasnej nočník? Já bych přesně takovej potřeboval pro svého malýho bráchu,“ ozval se Matěj Votýpka. Před nedávnem se mu totiž narodil sourozenec. Celá třída vyprskla smíchy. „To je dobrá otázka, Matěji. Ale teď už se budeme vyjadřovat pouze spisovnou češtinou. Zopakuj tedy, prosím, své věty,“ zareagoval Milan klidným hlasem. Třídě rozdál další slova, která jsou spojena se životem malých dětí. PLENY, KOČÁREK, PŘEBALOVÁNÍ a podobně byly nyní předmětem konverzace, větného rozboru, určování mluvnických kategorií atd.

Potom jim na interaktivní tabuli pustil mnoho fotek z dětství slavných osobností. Žáci měli poznávat, o koho se jedná a co všechno v životě dokázali. U fotek malého Karla Gotta nebo třeba Michaela Jacksona se všichni s chutí zasmáli. Hlavní zábava má ale teprve přijít. Na tabuli se postupně objevují Milanovy fotografie. Místo posměšků se ve třídě rozhostí ticho. Mládež zahanbeně sklopila zraky.

Ve čtvrtek ráno při příchodu do školy si Milan opět všiml nástěnky. Je na ní spousta nových fotek a pod nimi podpisy osmáků. Uprostřed se blyští vzkaz: „Omlouváme se. 8.B“. Milan se pousmál.

První hodinu má dnes v této třídě, budou psát sloh na téma „Mé dětství“. Při příchodu do učebny ale zůstává ohromeně stát. Žáci mají připraveny elektronické prezentace se svými fotografiemi, videa a vtipné popisky situací. Už dlouho se nepobavil tak, jako dnes. A myslím, že to samé platilo i pro osmáky.

Milan byl rád, že včera nedal průchod svým citům. Vyšetřování, poznámky či důtky žákům by určitě neměly takový výchovný efekt. V hlavě mu vytanulo rčení:

„Jednej užitečně, aniž dopředu víš, co se ukáže jako užitečné.“